

מ"ת 51124/03/21 - אורי אור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 51124-03-21 מדינת ישראל נ' אור(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 236592/2021

בפני מבקשים נגד
כבוד השופט ניצן סילמן

אורי אור

מדינת ישראל

החלטה
בקשה לעיון חוזר.

1. המבקש הוא אביו של הנאשם 1 בתיק, ואחיו של הנאשם 2. ביום 24.2 סמוך לשעה 12:58 הובלו עשרות שקיות גדולות המכילות סמים מסוג קנאביס במשקל של כ- 121 ק"ג לביתו של הנאשם 1 בעכו במשאית בה נהג, רמי בנו ביחד עם אחר. הנאשם 1 יחד עם אחרים (להלן: "החבורה הראשונה") הוציאו את השקיות מהמשאית והכניסו לחצר הבית השייך לנאשם 1.

2. בשעה 13:47 חלק מהאחרים עזבו, ובין השעות 14:09 עד 14:19 המבקש וכן אחיו הנאשם 2, לביתו של הנאשם 1. הנאשמים החלו להעביר את השקיות מהחצר לבית. סמוך לשעה 14:58 חלק מבני החבורה הראשונה וקבוצה נוספת של אנשים, ובהם אלברט אביאל, (להלן: "החבורה השנייה"), הגיעו לשער ביתו של הנאשם 1 כאשר חלקם מצוידים באלות.

3. בבית התפתחה קטטה. זמן קצר לאחר מכן, חלק מהחבורה השנייה יצאו מבית הנאשם 1 נושאים חלק משקיות הסמים. אותו מועד הלכו הנאשמים 1 ו- 2 לפינת המנגל בחצר והוציאו אקדח ממקום מסתור יחד עם מחסנית וכדורים. הנאשם 1 העביר לידי הנאשם 2 את הנשק, והוא ירה לעבר החבורה השנייה לפחות 2 יריות. שני כדורים פגעו במותנו ובידו של אביאל.

4. לאחר הירי, שתי החבורות ואביאל נמלטו משטח ביתו של הנאשם 1, כשחלק מחברי החבורה השניה נושאים שקיות סמים.

5. זמן קצר לאחר מכן, המבקש והנאשם 2 עזבו.

6. ביום 8/4/21 הוריתי על המרת מעצרו הממשי של המבקש למעצר באיזוק.
7. בחלוף 6 חודשים, הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר; מסגרת הדין בבקשה, **שב המבקש וטען לגבי התשתית הראייתית**. המבקש הוסיף וטען כי לא ניתנה החלטה בנוגע לתשתית זו. טענה נוספת בפי המבקש כללה טענת אפליה בין הנאשמים כאן- לגביהם הוגש כתב אישום, ובין החבורה שהובילה הסמים, הצטיידה באלות ואולי אף בנשק, לגביה לא הוגש כתב אישום.
8. לאחר שמיעת טענות הצדדים עיינתי בתיק; לאחר עיון סבורני כי דין טענות המבקש להידחות. יחד עם זאת- יש לשקול בחיוב הקלה בתנאים.
9. ראשית- מקום בו ניתנה הסכמה לתשתית הראייתית, אין מקום להתיר חזרה מאותה הסכמה, ודאי שלא בחלוף חצי שנה מהמרת המעצר לאיזוק. אמנם, המבקש טען כי לא ניתנה הסכמה, אך ראוי להפנות לעניין זה להודעת המבקש מיום 29/3/21 בתיק לפיה "המבקש.. **שב ומבהיר כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה**". לא רק הסכמה לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית, אלא חזרה על הסכמה שניתנה זה מכבר.
- בבש"פ 7235/18 **לורי שם טוב נ' מדינת ישראל** (11/11/18): קבע כב' בית המשפט העליון כי למעט במקרים חריגים, אין נאשם רשאי לחזור בו מהסכמתו לקיום ראיות לכאורה; הסכמה בדבר קיומן של ראיות לכאורה מספיקה לקבוע שהן אכן קיימות בתיק.
10. שנית- מישור ההחזקה נדון בעניינם של נאשמים אחרים, בהינתן אותה מסכת עובדתית; ביום 20/4/21 ניתנה החלטה בנושא התשתית העובדתית ביחס למשיב 2 (מסכת שהנה זהה למעשה לזו הנדונה בעניינו); עוד יובהר כי המשיב 2 העלה גם הוא טענת אפליה ביחס לבני החבורה האחרת.
11. ביום 10/6/21 ניתנה הכרעת כב' בית המשפט העליון בבש"פ 3385/21 בעניין הנאשם 2; הכרעת כב' בית המשפט העליון מתייחסת הן לנושא התשתית, הן לטענת האפליה; כב' בית המשפט העליון מוצא כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית בנושא החזקת הסם (סעיף 20 להחלטה) וכי בנוגע לטענת האפליה- נוכח שמדובר באפליה מול צדדים לגביהם לא הוגש כתב אישום, מקומה של הטענה במסגרת התיק העיקרי (סעיף 24).
12. כאן המקום לציין כי גם ביום 27/6/21 דן כב' בית המשפט העליון בטענות אפליה דומות, בנוגע למשיב 1 במסגרת בש"פ 4356/21; אמנם, בית המשפט העליון מציין כי המקרה מעורר קושי בנושא האפליה, אך עם זאת מציין כב' בית המשפט העליון כי טענת אפליה - ביחס לצדדים לגביהם לא הוגש כתב אישום, תישקל רק 'במקרים קיצוניים של שימוש לרעה בכוח השררה' ו"**המקרה דנן אינו נופל בגדרם של מקרים קיצוניים כאמור**".

13. למעשה קביעות אלו במסכת עובדתית זהה, מדברות בעד עצמן ודי בהן לדחות את טענת המבקש לעיון חוזר.
14. עם זאת רואה אני להוסיף כמה וכמה נקודות. ראשית- לא חל שינוי במארג הראייתי בקשר לפרק ההחזקה וחלק המבקש; כבר בדיון מיום 24/3/21 צוין במפורש כי חלק המבקש נמוך משמעותית מחלק הנאשמים האחרים, וההחזקה המיוחסת לו רגעית. שנית- לא רק כטיעון הועלה הנושא, אלא גם כנימוקים מרכזיים להמרת המעצר של המבקש למעצר באיזוק; ודוק- מעצר המבקש הומר מבלי להמתין לתסקיר מבחן, באופן כמעט מיידי; ראה סעיפים 14,15,16,18 להחלטה. שלישית- נושא המארג הראייתי נבחן פעם נוספת, בנוגע לאירועים לאחר הגשת כתב האישום, ביחס לנאשמים הנוספים- ע"י כב' השופט פורת; בהחלטה מנומקת מיום 5/9/21 נדחו הטענות בנוגע לפגיעה במארג הראייתי, ונדחו שוב טענות בנוגע לאפליה. רביעית- עצמת טענה לאפליה מפיו של עצור באיזוק אינה כעצמת טענה מפיו עצור מאחורי סורג ובריח.
15. אשר למשמעות ההחזקה ה'רגעית' למול ממושכת- נושא זה כאמור נשקל; די בהחזקה רגעית על מנת להביא להרשעה; השווה לעניין זה למשל ת"פ (מח' ב"ש) 4336-07-20 מדינת ישראל נ' אביטן הדן בהחזקה רגעית, ומשמעות משקל הסם. ראה גם ההכרעה בת"פ (חי') 4039-05-19 מדינת ישראל נ' מלכה. אגב בשני המקרים מדובר בקווקאין וההחזקה הרגעית אכן 'רגעית'; כאשר מדובר בשקים ע"ג שקים של קנביס, באופן טבעי נדרש פרק זמן ממושך יותר להעבירם ולהחזיקם.
16. אשר לטענת השליטה- ניתן להסיק שליטה לא רק ממראה עיניים, אלא מההתנהגות (במקרה דנן גם וגם)- ראה בש"פ 6339/20 סניור ברזילי נ' מ"י.
17. **על כן לעת זו, לא ניתן לשקול הסרת האיזוק**; ממילא מעבר ממעצר הרמטי באיזוק לחלופה ממש, ראוי כי יעשה בהדרגתיות (בש"פ 977/20), ולאחר בחינת שירות המבחן.
18. עם זאת- לא ניתן להתעלם מהעובדה כי המבקש מצוי בתנאי מגבלות החירות מזה 9 חודשים; ההליך בעיצומו; מדובר במבקש מבוגר, הסובל מבעיות בריאות.
19. בנסיבות אלו, משלא עלו הפרות עד הלום, רואה אני להקל קמעא.
20. **אני מורה כי החל מיום 30/11/21 יפתחו חלונות בימים א',ג',ה' משעה 10:00 בבוקר ועד שעה 12:00 בליווי מפקח ובתחומי קרית מוצקין**; המבקש יודיע לתיק אם הוא נכון להליכי טיפול בשירות המבחן ויישקל מתן צו פיקוח מעצרים.

המבקש והמזכירות יעבירו ליחידת האיזוק דבר פתיחת חלונות כאמור.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ב, 25 נובמבר 2021, בהעדר
הצדדים.